

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Cinisme i hipocresia

Pretenen disfressar una il·legalitat d'“error”

El 18 d'octubre comentava en aquesta tribuna, sota el títol *El Govern del cinisme*, que el ministre Alcobé i el cap de Govern, Toni Martí, són uns cíncics. Ho deia després que el ministre va reconèixer públicament, el dijous 13 d'octubre, que havia violat la Llei del Govern, que prohibeix exercir una activitat professional quan s'és membre del Govern, i el cap de Govern, en lloc de cessar-lo, li va renovar la confiança mantenint-lo en el càrrec.

Semblants actuacions s'encabien perfectament, al meu entendre, en la definició de cinisme que dona el diccionari Alcover-Moll: desvergonyiment i impudícia.

Quinze dies després, dimecres passat, 2 de novembre, vaig escriure en la Tribuna del BonDia que la hipocresia mútua s'ha convertit en el millor lubricant social en els entorns de Toni Martí i DA.

Amb l'escenificació de la dimissió del ministre Jordi Alcobé que vam poder observar dissabte, 5 de novembre, al migdia, gairebé podria pensar que tinc facultats endevinatòries.

Cal molt cinisme per assegurar, com ho va fer Toni Martí dissabte, que el ministre Alcobé “no ha fet res d'il·legal” i molta hipocresia per afirmar que “sempre ha optat per prioritzar l'interès general”.

Evitant el terrabastall de les paraules que ofusquen hem de constatar que l'escenificació de la sortida del ministre Jordi Alcobé trasllueix una relació de mútua conveniència dels responsables

de DA. Més enllà de la gosadia verbal, en negar l'evidència intenten aturar la degradació institucional perquè no prenguin mal altres responsables de la majoria. I ho fan matusserament, sense cap vergonya. Fa pocs dies el portaveu de DA deia sense tornar-se vermell que no hi havia cap violació de la llei en el fet de ser ministre i treballar per a una entitat privada i dissabte el mateix portaveu deia que Alcobé havia comès “un error”.

Cal molt cinisme per dir, com fa Martí, que el ministre Alcobé no ha fet res d'il·legal

I cal molta hipocresia per afirmar que “sempre ha prioritzat l'interès general”

En els darrers dies Toni Martí, Jordi Alcobé i algun portaveu de DA han assajat de desviar l'atenció criticant l'existència d'un debat públic sobre les seves actuacions. Com si el debat públic no fos normal, legítim i necessari en un país democràtic.

Albert Roig comentava encertadament divendres, 4 de novembre, al *Diari d'Andorra*, les manifestacions d'un conseller general de DA sobre l'existència d'un “ús abusiu del debat públic”.

El debat públic d'aquestes darreres setmanes està deixant

en evidència la concepció, tancada, conservadora i autoritària que té el Govern Martí del debat públic.

Fa mesos que aguantem devessalls d'improperis cada vegada que gosem plantar-los cara exercint el legítim dret a discrepar i a controlar l'acció del Govern.

Qualsevol intervenció de l'oposició és rebuda i assenyada com un atac al país. El seu raonament és prou senzill: si cal trencar, si cal evitar el debat públic, si l'acord i el pacte s'han de descartar, cal fer enemics, no adversaris.

Recordem que és DA qui va promoure la *Llei mordassa*, aquell text legislatiu destinat a fer por i, en conseqüència, a fer callar la discrepància des dels mitjans de comunicació.

I recordem també que és DA que està preparant un nou text legislatiu que, sota el maquillatge de voler afavorir la transparència, fomenta i protegeix l'opacitat.

Un nou pas adreçat a vulnerar el dret d'accés de la ciutadania a la informació pública.

La gestió de tota aquesta crisi per part del cap de Govern ha estat absolutament catastròfica. L'aluminosi institucional guanya terreny quan el cap de Govern en lloc de cessar un ministre que viola la llei el confirma en el càrrec i quan, després que ja no pugui aguantar més temps la seva obstinada resistència a reconèixer que s'ha violat la llei, encara en faci una mena de màrtir, que se sacrifica per l'interès general.

Llastimós!